

“El Senyor elegeix sempre al feble, qui té menys poder, per vigilar la nostra humilitat”

Dc, 22/01/2014 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del Papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Dimarts 21 de gener de 2014*

Tinguem cura de la nostra petitesa per dialogar amb el Senyor. És el que ha afirmat el Papa Francesc en la Missa Matutina a la Casa Santa Marta. El Pontífex ha ressaltat que el Senyor té amb nosaltres una relació personal, no és mai un diàleg amb la multitud. El Senyor -ha continuat- elegeix sempre al feble, qui té menys poder, perquè vigila la nostra humilitat.

El Senyor i el febles. El Papa Francesc ha centrat la seva homilia sobre aquest binomi i ràpidament ha subratllat que “la relació del Senyor amb el seu poble és una relació personal” i “sempre, de persona a persona”. Ell -ha continuat- és el Senyor i el poble te un nom, no és un diàleg entre el poder i la multitud”. És un diàleg “personal”.

“I en un poble, cadascú té el seu lloc. Mai el Senyor parla a la gent així, a la multitud, mai. Sempre parla personalment amb el nom. I tria personalment. La història de la creació és una imatge que permet veure això: és el mateix Senyor qui amb la seves mans, artesanalment, fa l’home i li dóna un nom: “Tu et dius Adam”. I així s’inicia la relació entre Déu i la persona. I això és una altra cosa, això és una relació entre Déu i la nostra petitesa: Déu, el gran, i nosaltres els petits. Déu, quan ha d’elegir la persona, com al seu poble, sempre elegeix al feble.

“Déu -ha continuat- elegeix el seu poble perquè és el més fràgil, té menys poder que els altres pobles. Això és el propi en un “diàleg entre Déu i fragilitat humana”. “Fins i tot la Verge diu: El Senyor ha mira la meva humilitat.” El Senyor ha elegit al senzill. En la primera lectura d’avui -ha senyalat- es veu aquesta actitud del Senyor clarament. El profeta Samuel està davant del fill major de Jesse i pensa que és “el seu consagrat” perquè era un home alt, gran”. Però el Senyor -ha observat el Papa- li diu que no miri la seva aparença ni la seva alçada”, i afegeix: “L’he rebutjat perquè no importa el que l’home veu”. “En efecte -ha reafirmat el Pontífex- l’home veu l’aparença, més el Senyor veu el cor. El Senyor escull segons els seus criteris”. Escull “els febles i els humils, per confondre els poderosos de la terra”. Al final, per tant, “el Senyor elegeix David, el més jove,” que “no compta pel pare”. “No estava a casa, estava cuidant les ovelles”. No obstant això, David “va ser elegit”:

“Tots nosaltres en el Baptisme hem estat elegits pel Senyor. Tots nosaltres som elegits. En ha elegit un per un. Ell ens va donar un nom i ens vigila. Hi ha un diàleg, perquè així estima el Senyor. Fins i tot David després d’esdevenir rei, es va equivocar. Ell va fer molts més, però la Bíblia ens explica dos grans errors, dos errors dels forts. Què va fer David? Ell és humiliat. Ha tornat de nou a la seva petitesa i va dir: “Jo sóc un pecador». I demanant perdó, ha fet penitència”.

Després del segon pecat -ha continuat- David va dir al Senyor: “castiga’m a mi, no al poble”. El poble no té la culpa, jo sóc culpable”. David -ha reflexionat el Papa- ha

mantingut la seva petitesa, amb penediment, amb l'oració, amb llàgrimes".
"Pensant en aquestes coses, aquest diàleg entre el Senyor i la nostra petitesa" -ha afegit- em pregunto on és la fidelitat cristiana":

"La fidelitat cristiana, la nostra lleialtat, és simplement mantenir la nostra petitesa, de manera que pugui dialogar amb el Senyor. Apreciar la nostra petitesa. Per aquesta raó, la humilitat, l'afabilitat són tant importants en la vida cristiana, perquè és tenir cura de la petitesa, que tant li agrada veure el Senyor. Sempre serà un diàleg entre la nostra petitesa i la grandesa del Senyor. Que el Senyor ens doni, per intercessió de Sant David -també a través de la intercessió de la Mare de Déu, que cantava amb alegria a Déu, perquè Ell havia vist la seva humilitat- la gràcia per mantenir la nostra petitesa davant d'Ell".

Traducció: Paloma Llorente -Catalunya Religió